Analize și opinii

Sorin Roşca Stănescu: Când prim-ministrul cenzurează…sfinți

Acum 1 zi 456 Vizualizari 16 Timp de citire

Sub acest titlu, jurnalista și jurista Grațiela Bârlă ne oferă noi detalii despre demersul pe care l-a făcut printr-o acțiune în justiție într-un domeniu extrem de sensibil. Ea a constatat, pe bună dreptate – am dezvoltat și eu această temă în urmă cu câteva zile – că Institutul Național pentru Studierea Holocaustului din România „Elie Wiesel", institut aflat în subordinea guvernului, și-a depășit în mod grav atribuțiile pe care le are. Și intervine brutal, utilizând practic statutul său de agenție guvernamentală în treburile Patriarhiei Române, încercând și culmea, reușind, să elimine sfinți ai neamului din procedura de canonizare a lor. De astă dată, public integral întreaga argumentație a juristei, în speranța că demersul nostru va fi corect înțeles și va avea cuvenitele urmări.

Când prim ministrul cenzurează… sfinți

Da, știu, ar fi trebuit să spun: "*când prim ministrul cenzurează deciziile privind recunoașterea canonizării unor clerici români"*. O frază mai lungă, mai explicită, dar care spune exact același lucru: cum prim ministrul se bagă în treaba Bisericii Ortodoxe Române și o învață cum să-și declare și, mai ales, pe cine să declare sfânt. De fapt, omițând că nu biserica îi sfințește pe oamenii canonizați, ci întoarcerea lor, desăvârșită, la credință, pe care biserica doar o constată!

Dar oricum aș zice-o, din 2005 încoace, chiar asta face primul ministru al tuturor românilor – și care, la aceasta dată, se numește Ion Marcel Ciolacu – îi cenzurează pe alții! O face prin intermediul unei instituții pe

Din capul locului, vreau să lămurim că demersul meu apără nu Biserica Ortodoxă Română, deci nu instituția, care poate să se apere cum crede, ci dreptul meu și al semenilor mei de a practica religia Creștin-Ortodoxă, conform ritului și credinței noastre.

Deci: cu puține zile în urmă, mai exact la data de 17.07.2024, presa a preluat Comunicatul **acestui INSTITUT privind decizia BISERICII ORTODOXE ROMÂNE de a canoniza 16 clerici români.**

Zic angajații Institutului că Ilarion Felea, Ilie Lăcătușu și Dumitru Stăniloaie, nu ar merita să fie canonizați pentru că:

ILARION FELEA ar fi publicat, în revista ”Biserica și scoala” nr. 7 din 1940, idei privind *distrugerea parazitismului iudaic* și pentru că, în aceeași perioadă, *a desfășurat activități politice militante în timpul Statului Național Legionar, ca membru al Mișcării Legionare.*

Doar că, așa cum însuși Comunicatul precizează, în 1944 Ilarion Felea a fost internat în lagărul de la Caracal prevăzut pentru foștii legionari. Canonizarea lui este determinată de activitatea jertfelnică a acestuia, de după această dată.

În ceea ce-l privește pe ILIE LĂCĂTUȘU, el nu ar fi demn de canonizare pentru că a fost legionar, dar mai ales pentru că, în timpul celui de-al doilea Război Mondial, în calitatea sa de preot, ar fi *slujit cu indiferență față de evreii din Transnistria* (cum i-ar fi putut sluji pe evreii din Transnistria sau de oriunde mai bine, de vreme ce credința lui Ilie Lăcătușu are la bază nașterea lui Iisus Hristos, cel pe care iudeii nu-l recunosc și a cărei venire o mai așteaptă încă ?)

Faptul că, în Transnistria, în perioada 1942 – 1943, în care și Ilie Lăcătușu slujea ca preot pentru creștini, *au fost exterminați zeci de mii de evrei*, nu îi poate fi imputat românului, nici nu poate constitui, cu toată compasiunea pe care orice om normal o are față de victimele Holocaustului, un impediment la canonizarea acestui cleric.

DUMITRU STĂNILOAIE nu ar trebui canonizat pentru că, în esență, a *susținut legătura dintre ortodoxie și naționalism.* Nimic despre jertfa acestuia, despre închisori și lagăre, despre faptul că scrierile sau spusele lui, precum și viața sa clericală, *sunt normative pentru creștinii ortodocși și nu numai* * și că tocmai pentru această jertfă s-a decis canonizarea lui.

Sunt doar un simplu om care face parte din gruparea religioasă Creștin-Ortodoxă română, așa cum este ea definită de art. 6 al Legii nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor, ca ”*formă de*

asociere fără personalitate juridică a unor persoane fizice care adoptă, împărtășesc și practică aceeași credință religioasă”.

STUDIEREA HOLOCAUSTULUI DIN ROMÂNIA “ELIE WIESEL”, este un mare și nepermis abuz față de credința creștină și față de noi, creștinii români:

În primul rând, potrivit prevederilor art. 3 din HG 902/2005 privind înființarea INSTITUTULUI NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA HOLOCAUSTULUI DIN ROMÂNIA “ELIE WIESEL”, această instituție nu are, între atribuțiile sale, cenzurarea publică a activității și cu atât mai puțin a deciziilor luate de vreo instituție din România, deci nici a deciziilor Bisericii, indiferent care ar fi biserica.

Obiectul său de activitate, potrivit textului de lege arătat, cuprinde – limitativ – ”*identificarea, culegerea, arhivarea, cercetarea, publicarea documentelor și rezolvarea unor probleme științifice referitoare la Holocaust, elaborarea și implementarea de programe educaționale și culturale privind acest fenomen istoric”.*

Din perspectiva celor de mai sus rezultă, fără nici un dubiu, că organismal respectiv nu poate emite nici un fel de pretenții de natură a imixta activitatea unei alte instituții a Statului, cu atât mai puțin a BISERICII ORTODOXE ROMÂNE.

Nemulțumirile personale, dictate de considerente doctrinaire, pe care angajații/ reprezenții INSTITUTULUI “ELIE WIESEL” le pot avea față de deciziile unui cult religios – în speță, cel Creștin-Ortodox, reprezentat, în plan administrativ, de Biserica Ortodoxă Română – nu pot fi însă soluționate prin emiterea de comunicate publice care pun sub semnul îndoielii nu doar măsura canonizării unor persoane, ci chiar principii fundamentale ale creștinismului pe care, în mod evident, apărătorii Holocaustului nu le pot accepta, din punct de vedere doctrinar.

Dar faptul că nu le acceptă, așa cum nu acceptă nașterea lui Iisus Hristos, nu le dă dreptul să impună reguli unei alte religii, unui alt cult religios.

Canonizarea unei persoane nu are în vedere activitatea sa laică, profană, de care, o dată cu îmbrățișarea căii lui Hrisos, în mod clar aceasta s-a detașat, ci tocmai activitatea acesteia, după lepădarea ei, până la jertfă, de viața mireană, de cele lumești.

Prin canonizare*,”în Aghiologia ortodoxă, ca și în Dreptul Bisericesc ortodox, se înțelege actul prin care Biserica recunoaște, declară și așază* ***pe eroii dreptei credințe adormiți întru Domnul*** *în rândul sfinților pe care ea îi venerează, pe temeiul învățăturii sale dogmatice”.*

Pentru toți clericii pe care BOR a decis să îi canonizeze au fost îndeplinite atât condițiile de formă, cât și cele de fond specifice ritului Creștin Ortodox, pentru că pentru toți, inclusiv pentru cei 3 înfierați prin Comunicat,

mărturisirea dreptei credințe, până la moarte; puterea de a-și închina viața celei mai desăvârșite trăiri morale și religioase; puterea de a săvârși minuni în viață sau după moarte; puterea de a apăra și de a sluji cu devotament eroic credința și Biserica Ortodoxă " (extras din regulile BOR de canonizare).

Mie mi se pare că reacția cu privire la decizia BOR este cu atât mai condamnabilă cu cât este vorba de sfinții naționali, sfinți ai acestui popor, ai acestei națiuni, oameni care, chiar dacă la începutul vieții lor ar fi desfășurat activități prejudicibile, chiar lipsite de moralitate, astfel cum sugerează istoricii de la **INSTITUTUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA HOLOCAUSTULUI DIN ROMÂNIA "ELIE WIESEL",** au lepădat această stare, jetfindu-se apoi pentru credința lor și pentru semenii lor.

Și pentru că funcționarii Institutului dovedesc a nu înțelege nici mecanismul canonizării, nici principiile creștinismului – și e treaba lor dacă, în plan personal, nu o fac – la limită, în cadrul obiectului de activitate la care legea le dă dreptul să funcționeze, dacă ar fi fost de bună credință, ar fi putut să informeze BOR, în temeiul unor relații bilaterale instituționale, nepublice, cu privire la opinia lor despre 3 dintre clericii propuși spre canonizare.

Eventual, în spiritul muncii de cercetare pe care o practică, să pună la dispoziția BOR argumente și documente cu caracter științific privind pretinsa incapacitate a celor trei clerici de a fi canononizați, însă nu din perspectiva mireană, așa cum au procedat prin intermediul Comunicatului afișat pe *site-ul* instituției, ci canonic creștină, pentru că numai o atare perspectivă ar fi putut justifica cererea implicită de revizuire a deciziei de canonizare, de către BISERICA ORTODOXĂ ROMÂNĂ care a emis decizia.

Or, prin atenționarea publică făcută cu privire la o sugerată interdicție morală de a fi canonizați clericii Ilarion Felea, Ilie Lăcătușu și Dumitru Stăniloaie, atenționare preluată și comentată larg și distructiv de mass-media, se urmărește nu doar discreditarea BOR ci, în același timp, a religiei practicate de aceasta și de majoritatea covârșitoare a românilor care, astfel, sunt împiedicați să își exercite, în mod liber, cultul ales.

Pretinsa luare de poziție publică, "culturală", "științifică", a Institutului, prilejuiește exercitarea de presiuni la fel de publice din partea unor persoane care nu au, de altfel, nici o calitate ca să o facă, pentru a determina instituția religioasă – fără nici un motiv canonic însă – să revină asupra deciziilor sale, cu consecințe catastrofale asupra credincioșilor care ar vedea, astfel, o formă de slăbiciune, de inconsecvență a Bisericii, dar și înlăturarea caracterului ei jertfelnic.

În al doilea rând, sau poate acesta este chiar cel mai important motiv, INSTITUTULUI NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA HOLOCAUSTULUI DIN ROMÂNIA "ELIE WIESEL" nu are nici un drept de a

Mai mult, în calitatea sa de *"instituție publică cu personalitate juridică, coordonată de prim-ministru, prin Cancelaria Primului Ministru",* INSTITUTUL acesta are chiar interdicția legală de a influența, de a denigra, de a intimida orice altă instituție, prin urmare nu o poate face nici cu BISERICA ORTODOXĂ ROMÂNĂ, nici în privința deciziilor ei.

De ce? Pentru că Institutul este chiar parte a guvernării române, directorul general al acestuia *"fiind numit și eliberat din funcție prin decizie a primului ministru"* și deținând o funcție *"asimilată, din punct de vedere al salarizării, cu funcția de secretar de stat "*!

Din această perspectivă, Comunicatul de presă **încălcă Legea nr. 489/2006** privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor, potrivit căruia "*Statul este neutru față de orice credință religioasă"* și "*Cultele sunt egale în fața legii și a autorităților publice. Statul, prin autoritățile sale, nu va promova și nu va favoriza acordarea de privilegii sau crearea de discriminări față de vreun cult*" (art. 9 alin. 1 teza 2 și alin. 2).

De remarcat că nici Primul Ministru în funcție, cel care coordonează INSTITUTUL și care trebuie să păstreze echidistanța și să nu favorizeze o luare de poziție publică a unuia dintre organismele sale față de nici o instituție religioasă, dar nici Cancelaria Primului Ministru, nu au avut nici un fel de reacție față de Comunicatul publicat.

În realitate, prin această "omisiune", prin tăcere, Primul Ministru a achiesat, a favorizat acordarea, implicită, de "privilegii" morale pentru INSTITUTULUI NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA HOLOCAUSTULUI DIN ROMÂNIA "ELIE WIESEL" și a creat o formă evidentă de discriminare față de cultul religios Creștin Ortodox.

Comunicatul de presă încalcă și prevederile **art. 29 din Constituția României**, care spune că libertatea credinţelor religioase nu poate fi îngrădită sub nici o formă și că "*Libertatea conştiinţei este garantată; ea trebuie să se manifeste în spirit de toleranţă şi de respect reciproc"*.

Da, eu mai cred în supremația Constituției Române.

Ne aflăm pe tărâmul discriminării, căci "*Sunt discriminatorii (…) prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane (…) față de alte persoane, în afara cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop sunt adecvate și necesare"* **(art. 2 alin. 3 din Legea nr. 137/2000** privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare).

Aparenta *neutralitate* a Primului Ministru, manifestată prin faptul că *nu observă*, favorizează însă, de fapt, un pretins ascendent moral al INSTITUTULUI pe care îl coordonează și îl finanțează, dar și atitudinea acestuia

față de BOR, în detrimentul nostru, al cetățenilor români creștini, al cărui drept la practicarea religiei ortodoxe – în respectul regulilor și practicilor ritului Creștin Ortodox – este încălcat chiar de reprezentantul Guvernului

Pe de altă parte, care ar fi scopul *legitim și necesar* (și care a condus până la "mânjirea" emitenților), al publicării Comunicatului de presă, de vreme ce informațiile transmise public vizează activitatea laică, de dinainte de mărturisirea jertfelnică a credinței creștine, a acelor clerici, și nu cea de după ?

Comunicatul – și efectele lui în viața socială, amplificate prin presă și transformate într-o veritabilă campanie de denigrare – încalcă și prevederile **art. 10 al Convenției Europene a Drepturilor Omului** care spune că dreptul la libertatea de gândire, de conștiință și de religie *"implică (…) libertatea de a-și manifesta religia sau convingerea, individual sau colectiv, în public sau în particular, prin intermediul cultului, învățământului, practicilor și îndeplinirii riturilor"*.

Canonizarea reprezintă o formă de manifestare a religiei, de practică rituală pe care o exercită BISERICA ORTODOXA ROMÂNĂ pentru fiecare dintre noi, membrii acesteia.

În opinia noastră, a creștinilor practicanți, între care și a mea, vulgarizarea ideii canonizării unor clerici care s-au jertfit pentru credința lor, lepădându-se de cele lumești (dar această nuanță nu face, desigur, obiectul activității INSTITUTULUI și nici al preocupărilor lui de cercetare istorică!) îmbracă forma răspunderii civile delictuale, căci "*Omul este responsabil nu numai de prejudiciul ce a cauzat prin fapta sa, dar și de acela ce a cauzat prin neglijență sau prin imprudența sa"*.

Cu alte cuvinte, **INSTITUTUL "ELIE WIESEL**, este responsabil pentru reacția sa, azvârlită în spațiul public, chiar în lipsa intenției de a arunca o lumină discriminatorie și mizeră, dincolo de limita controversei, asupra deciziei Bisericii Ortodoxe Române a de a-i canonioza pe cei trei clerici ce nu sunt pe placul său iar eventuala necunoaștere, de către semnatarii Comunicatului, a diferenței dintre viața mireană și lepădarea de viața mireană pentru a urma calea lui Hristos, a celor trei, **nu poate absolvi instituția de răspundere: legală, dar și morală.**

Dar cel mai vinovat, cel puțin prin inacțiunea sa, prin părăsirea obligației la neutralitate reală, soldată cu discriminarea implicită a cultului Creștin (cu încălcarea, cel puțin, a legilor mai sus enumerate)**, rămâne Primul Ministru al țării, de vreme ce INSTITUTUL "ELIE WIESEL se află în directa coordonare a acestuia.** Asistăm la condamnarea publică injustă a BOR, care este acuzată implicit că favorizează promovarea unor persoane ce au fost considerate ostile, prin opiniile lor laice, apreciate a fi antisemite sau legionare, opinii de dinainte de a fi aruncați în temnițele comuniste și de a deveni mărturisitori ai credinței, tocmai această mărturisire și jerfă neechivoce dându-le dreptul la canonizare.

Și culmea, o asemenea situație conflictuală între instituții care ar trebui să confere stabilitate și echilibru social, este generată de un organism guvernamental care funcționează pe banii contribuabilor români, majoritari

creștini și cărora exact același **INSTITUT NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA HOLOCAUSTULUI DIN ROMÂNIA le cenzurează sfinții, deci exercitarea propriei credințe!**

Această prejudiciere uriașă se produce nu numai la nivelul imaginii BISERICII ORTODOXE ROMÂNE, a cărei autonomie, independență decizională, ba chiar și capacitate de apreciere, sunt minimalizate și vulgarizate și ale cărei decizii sunt puse sub semnul îndoielii, ba chiar al unei pretinse conivențe a BOR cu acțiunile laice, dintr-o anumită perioadă a vieții lor, ale persoanelor ce urmează a fi canonizate: pentru că, a aprecia că BOR canonizează persoane nedemne de acest lucru, având drept criteriu întreaga lor viață, și nu numai viața acestora de după mărturisirea și jertfa creștină (care pot îmbrăca orice formă, de la suportarea închisorii politice, a oprobiului public pentru credința lor, a martiriului, etc), ar echivala, după gustul și logica INSTITUTULLUI "ELIE WIESEL", cu anularea existenței oricărui sfânt creștin de oriunde, nu numai din România, între care, de exemplu, Pavel (apostolul Pavel), Maria Egipteanca (devenită Sfânta Cuvioasă Maria Egipteanca), Ciprian (Sfântul Ciprian), sau Ștefan Cel Mare și Sfânt.

Religia creștină ne arată că mulți, cei mai mulți dintre sfinți, nu au fost, de la nașterea lor, sfinți, ci oameni cu patimi, căderi, neputințe, dar care au devenit sfinți tocmai prin lepădarea lor, desăvârșită, de păcat.

Desigur, nu canonizarea – care nu are decât efect declarativ – îi face sfinți, ci exact întoarcerea lor, uneori până la jertfa supremă, la credința creștină.

Din perspectiva celor de mai sus însă, fiecare creștin ortodox este chemat, prin Comunicatul de presă tolerat de Primul Ministru, să se îndoiască nu numai de capacitatea de apreciere și de decizie ale BOR, ci și de reperele propriei credințe, căci a accepta venerarea unor sfinți care nu sunt sfinți ar echivala cu blasfemierea însăși a credinței ortodoxe. O stare de fapt inacceptabilă, care este amplificată și prin aceea că, o serie de publicații anti-creștine sau doar neavizate, precum și o serie de ziariști sau persoane fizice care au lecturat doar Comunicatul incriminator – neavând cunoștință nici de viețile întru credință ale celor trei clerici, nici de faptele lor, nici de lepădarea lor de cele lumești – au înfierat decizia BOR și au comentat într-un mod prejudiciabil imaginea însăși a cultului Ortodox. Nu pun la socoteală pe cei care sunt plătiți să o facă, și atât. Ei măcar au această "motivație".

Da. Eu cred că Primul Ministru se face complice al tuturor consecințelor ce decurg din impactul Comunicatului – aruncat presei de INSTITUTUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA HOLOCAUSTULUI DIN ROMÂNIA "ELIE WIESEL" – asupra societății românești, dar mai ales asupra creștinilor ortodocși, copleșiți de atacturi din ce în ce mai susținute la adresa independenței credinței lor, a credinței lor însăși !

Nu pot accepta asta. Pentru sufletul meu, dar și prin raportare la faptul că 13.797.705 persoane s-au declarat de religie ortodoxă, conform ultimului recensământ al populației realizat de o instituție oficială a

Nu pot accepta, nu voi accepta niciodată ca o instituție, fie ea și guvernamentală – sau cu atât mai mult – să-mi impună cum să mă raportez la propria mea credință. Ce să cred. În ce să cred.

Aderarea la credință este – și numai așa trebuie să rămână – o opțiune strict personală.

Cu atât mai mult cu cât ambele – și **INSTITUTUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA HOLOCAUSTULUI DIN ROMÂNIA "ELIE WIESEL", și reprezentatul vremelnic al Guvernului României, la acestă dată domnul ION MARCEL CIOLACU – au cu totul alte treburi de făcut și pentru care sunt plătiți la greu de poporul ăsta majoritar creștin și prea batjocorit, decât cenzurarea credinței creștine!**

Autor: Sorin Roşca Stănescu

Sursa: corectnews.com

PS1: Nu știu, de ce religie e primul ministru?

PS2: O acțiune în instanță a fost înregistrată la Tribunalul București. Mă aștept ca toți credincioșii care gândesc ca mine să ni se alăture.

Despre autor

editor